

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Trinitas personarum divinarum formavit decretum æternum de
nativitate sanctissimæ Virginis, & trinitas virtutum executum est illud in
tempore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

sed facienda tibi hinc primùm est admonitio, quæ facta est Moyfi, quando aspexit à longè rubum ardentem & non combustum, cui cum propiùs accodere vellat ad aspiciendum melius hoc prodigium, acclamatum fuit è cælo: Ne appropies huc; Solve calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est: Non dicitur illi, quòd rubus sit sanctus, quia de hoc non dubitabat; sed dicitur illi, quòd terra illum portans & circumdans sit sancta, & hoc ipsi non ita exploratum erat. Sanctus Hieronymus exponit hoc mysterium, dicitque nobis, quòd rubus ardens significaverit Sanctissimam Virginem, portantem proprium Filium DEI in castissimo

linu suo, quòdque terra producens & circumdans hunc rubum fuerit imago parentum hujus Matris Virginis; ipsi terra sancta sunt quam non oportet tangere nisi cum reverentiâ & loquens in specie de Sanctâ Annâ dicit: *Hec est terra sancta, qua rubum ardentem, sed incombustum permanentem germinavit.* Oportet ergo appropriare terræ tam sanctæ, non nisi cum maximâ & profundissimâ reverentiâ; id est oportet humilem esse & docilem, quicumque considerare voluerit eximias Sancti Joachim, & Sanctæ Annæ virtutes. *Ausculata me cum quiete & silentio, explanabo tibi illas, & incipio à præcipuis.*

* *

ARGUMENTUM.

Trinitas Personarum divinarum formavit Decretum æternum de Nativitate Sanctissima Virginis, & trinitas virtutum executâ est illud in tempore.

ARTICULUS IV.

Virtutes formant corpora Sanctorum.

Plurimum differunt facere genealogiam hominum in terrâ, qui peccatores sunt, & facere illam hominum in cælo, qui sancti sunt. Ad efformandam genealogiam hominum in terrâ, dicitur, illos natos esse ex aliis hominibus, & hos ex aliis magis iterum iterumque antiquis, & exin collocantur in magno nu-

mero nomina eorum, quos habent, majorum. Sed quando ostenditur vera genealogia Sanctorum in cælo, dicitur, ipsos natos esse ex virtutibus. Sic Boëtius loquitur universim de omnibus justis: *Viri Sacri Corpus virtutes edificaverunt; dicit virtutes edificare Sacrum Corpus, quod debeat esse palatium animæ sanctæ; siquidem*

Boëtius lib. de consolatione prosâ 6.

R. P. Isaac Tom. III,

K

cum

cum impossibile sit universæ naturæ facere aliquem sanctum, necessarium est, illum esse opus gratiæ, quæ manum adhibeat, & navet operam cunctis virtutibus, ad illum tandem perficiendum.

sanctissima Virgo est opus virtutum parentum suorum. Sed dicendum nobis est, dum loquimur de Sanctissima Virgine, quæ est Mater omnium Sanctorum, quod ipsa non sit tam Filia corporum Patris sui & Matris suæ, quos duplex impotentia sterilitatis & senectutis incapaces reddebatur ad illam progignendam, quàm opus earum, quibus abundabant, virtutum; ex quo non immeritò deduces, has mirum in modum in ipsis excellere debuisse, ut habiles essent ad conficiendum opus exquisitissimum, quod inveniri poterat post JESUM CHRISTUM. Si consideretur Mater admirabilis, Sanctissima Virgo in decretis æternis DEI, videbitur tota personarum divinarum Trinitas occupata in perficiendo illam; Et si attendatur in executione magni hujus decreti ac consilii, quod adimpletum est in tempore; videbitur alia quædam trinitas magnarum virtutum Theologicarum fides, spes & charitas parentum ipsius occupata ad progignendum illam.

Hoc valde mysticum est, interrumpit sylvius: Quantum ad me, non magni æstimo meditationes devotæ mentis, imaginantis sibi, quod omnes bonæ cogitatio-

nes, quas in suo fabricatur capite, evidentes existant veritates. Optarem aliquid certum & solidum, quod persuadeat mihi, Sanctissimam Virginem verè fuisse Filiam fidei, spei & charitatis Sancti Joachim, & Sanctæ Annæ. Id ita intelligo, reponit Viator, videbis me non absque solidis argumentis hanc proponere veritatem.

An credere in hoc non voles magno Apostolo, Sancto Paulo, huic Spiritus Sancti organo, & magno Ecclesiæ post JESUM Christum oraculo, quando loquitur de Abraham, qui vidit se Patrem Isaac grandævâ jam proventus ætate, & conjugem habens sterilem? Ipse expressè affirmat, profectam esse ex virtute fidei, & non infirmitate naturæ, hanc ipsi benedictionem. *Non Rom. 4. 10. hesitavit diffidentia, sed confirmatus est fide, dans gloriam DEO.* Dicit, quod trahi se non permisit à diffidentia, quam suggerere ipsi poterat infirmitas naturalis, sed quod firmiter inhaerit fidei, ut daret omnem DEO gloriam. Ecce igitur, quod Isaac verè sit filius fidei Abraham, juxta testimonium hujus Apostoli.

Et ex hoc ita discutro cum celeberrimo quodam Auctore, quamvis non admodum antiquo: Cum verum sit, quod fides dare possit soboles iis, quibus natura has denegat, majorem credendi habeo ansiam, quod ipsa dederit Sanctissimam

Mag
nifestu
est, q
fides
nueric
ctissim
Virgi
ex Jos
quàm
ex Ab
ham.

Fides
hæc dicit
Filius

Rom. 4.
10.

Oscin
tom. 1.

Rom.

firmam Virginem Sancto Joachim & Sanctæ Annæ, quàm Isaac Patri suo Abraham, & Matri suæ Saræ, cum certum sit naturam illorum magis adhuc fuisse inutili-
lem, magisque impotentem. Si-
quidem in primis, si Abraham
erat senex, erat etiam Sanctus Joa-
chim; sed Abraham non erat ste-
rilibus ex seipso, & Sanctus Joachim
erat: Secundo si Sara erat sterilis,
erat etiam Sancta Anna; sed Sara
non peperit nisi aliquem Isaac
unum è Patriarchis, virum qui-
dem valde illustrem; & Sancta
Anna est Mater Regina Patriarcha-
rum, & Matris Unigeniti Filii DEI,
unde concludo, quòd, quantum
Sanctissima Virgo excellentior est,
quàm Isaac, tantò fides, quæ illam
dedit parentibus suis, excellentior
sit, quàm fides Abraham. Non-
ne videtur vobis, haudquaquam
id esse puram imaginationem? Non
dicit sylvius, probè video, fundatum
id esse in ratione quantum spectat
ad fidem; sed an idem dicere pote-
ris, quantum ad spem pertinet?

Adhuc melius, promittit ipsi
viator noster; prosequens enim
discursum de Sancto Joachim &
de Sancta Annâ, juxta exemplum
Abrahæ & Saræ uxoris ejus, inve-
nio, quòd Sanctus Paulus nobis
clare dicat, loquendo de Abra-
ham: *Contra spem credidit in spem,
ut fieret Pater multarum gentium:*
Id est, quòd contra omne genus
spei humanæ, conceperit per si-

dem spem quandam divinam, sed
spem firmum & certam, quòd
futurus esset Pater plurimum na-
tionum. Circa quòd formavit
Sanctus Ephrem ingeniosum hunc
conceptum, quòd spes humanæ
& divinæ opposito prorsus ince-
dant & ambulent passu: Nam
spes humanæ videntur ab initio
magnæ certitudinis, eòquòd plau-
sibiles sint, & promittant bonum
præsens magnâ cum apparentiâ;
verùm debilitantur & imminuun-
tur semper cum tempore, & ta-
dem desinunt in nihilum, ita ut
manifesta prorsus deregatur fraus
pariens nobis tedium, quòd un-
quam illis nos lætaverimus. Ve-
rùm ex opposito spes divinæ vi-
dentur admodum infirmæ ab iai-
tio, ita ut non promittant nisi
bonum absens, & modicam osten-
dant & palam exhibeant apparen-
tiam; nihilominus hæc augentur
quando spes humanæ imminuun-
tur, & quantò hæc evadunt magis
parvæ, magisque infirmæ, tantò ma-
gis excrescunt aliæ, magisque con-
firmantur. Et quando Abraham for-
tius innixus est promissionibus Dei,
nisi quando non amplius vidit ali-
quòd subsidium ex omni spe ac fi-
duciâ humanâ!

Jam venio ad Sanctum Joachim
& Sanctam Annam; nonne ha-
bere debuerant ipsi spem magis
sublimem, magisque firmam,
quàm illam Abraham, eòquòd non
solum hæc ipsis promittebat quen-
dam

Ephrem de
Abraham &
Isaac.

Diferimen
spei huma-
næ & divi-
næ.

Magis ma-
nifestum
est, quòd
fides ge-
neric San-
ctissimam
Virginem
ex Joachim
quàm Isaac
ex Abra-
ham.

videri
az du
Fillium

Rom
10

Oscul
tom.

Rom. 5.

Spes Sancti
Joachim &
Sanctæ An-
næ firmior,
quàm illa
Abrahæ &
Saræ.

dam favorem, ubi nullam aspiciant apparentiam humanam; sed talem insuper pollicebatur illis benedictionem, quæ incomparabiliter transcendebat illam Abrahæ? Videtur, vacillasse paulisper Saram in spe suâ: siquidem scriptura affirmat, subrisisse ipsam, quando Angeli, quos velut hospites & advenas in domum suam recece erat, pollicebantur illi, quod habitura esset filium, quasi id haud aliter, quàm parvum quendam acciperet jocum; & ideò etiam natum infantem vocavit Isaac, quod significat risus. Sed Sanctus Joachim, & Sancta Anna tam firmiter suæ, innitebantur spei, ut nunquam ullum de illa admiserint dubium. Verùm quid adest apparentiæ, quod habituri sitis Filiam, quæ futura sit Mater Salvatoris Mundi, vos quos tanta aggravat senectus, geminata tenet sterilitas? Desiderium cunctarum Matrum veteris Testamenti erat, habendi filios; laetabantur insuper spe aspiciendi nasciturum è familiâ suâ Messiam: Sanctus Joachim & Sancta Anna dicere poterant, verum est, nullam adeste hâc apparentiam humanam; & ob id ipsum concipimus firmam spem divinam, quàm tenemus velut certissimam. O robur, ô dulcedo, ô pulchritudo hujus spei!

He. 40. v.
31.

Propheta Isaias dicebat olim:
*Qui sperant in Domino, assument
pennas sicut aquila: Quare non*

sicut columbæ, vel Falconum more, aut avium aliarum? Non, sed more aquilarum: Quare hoc? ob duas eximias rationes. prima est, quod nulla sit avium, quæ evolet tam alrè, tamque directè veris cælum sicut aquilæ; secunda, quia dicunt, pennas aquilæ nullas alias secum pati, sed devorare & consumere omnes pennas & plumas aliarum avium: ad infinuandum nobis, quod vera spes attollat animam usque in sinum DEI, & absolutè consumat omnes alias spes humanas in animâ, ubi suam defixit sedem. Judica, quanta debuerat esse fortitudo & sublimitas spei in Sancto Joachim, & Sanctâ Annâ, dum intueris, quid obtinuerint à DEO.

Benè quoque spei egisti causam, fatetur sylvius, & posthac non difficulter credo ipsorum charitatem pari ratione fuisse perfectissimam: Sed fortassis ignoras, adjungit Viator noster, in quo perfectionis gradu possederint illam; ipsorum fides, ipsorum spes nihil erant absque illa, siquidem hæc tota est illarum vita, illarum vis & robur. Sanctus Zeno tribuit elogium charitati, quæ depingant ad amissimam perfectionem hujus Regi-næ virtutum, quam observavit in Sancto Joachim & in Sanctâ Annâ.

O Charitas, inquit hîc Pater, vita fidei, robur spei, anima & charitas omnium virtutum, quàm pretiosa
Zeno
de fide,
& charit
Elogia d
es,

vinc
tatis.

Conc
secat
turali
habu
sum
tivita
diffin
Viti
sed
amor
mus.

vinæ chari-
tatis.

es quàm dives es, quàm potens es; tu fecisti, ut homo esset DEUS & esset homo, tu coarctasti ipsius immensitatem, tu depressisti ipsius infinitudinem, ipsúmque humiliter ambulare fecisti in terris inter homines; tu ex ipso fecisti nobis captivum amoris, novem inclusum mensibus in sinu Virginis suæ Matris; tu reparasti in MARIA, quod destruxerat Eva; tu renovasti nobis senectutem primi Adam, per Adam novum JESUM Christum; Tu denique erexisti Crucem in monte Calvariæ, velut Altare magni sacrificii, ubi immolasti vitam DEI Hominis, ad salvandum vitam omnium hominum peccatorum.

Concupiscentia naturalis non habuit locum in Nativitate Sanctissimæ Virginis, sed purus amor divinus.

Sed quibus utebatur operariis divina hæc charitas ad conficiendum opera tam exquisita? dico vobis, ipsos fuisse Sanctum Joachim & Sanctam Annam; Nonne videtur vobis, divinam providentiam consultò expectare voluisse, quo ad vitæ ipsorum hyems, magna inquam senectus, ipsorum contexerat nive capita, ipsorumque infuderat arteriis glaciem, ad extinguendum omnem amoris sensum, quem inspirare poterat natura, & animandum utrumque in castis suis amplexibus, puris amoris divini flammis? omnes feminae veteris Testamenti ingenti flagrabant desiderio habendi soboles, edquòd aspirarent ad hoc omnes, ut Matres essent Mattis Messiaë promissi;

Mulieres veteris Testamenti ad MARIAM tendebant; Et pium hoc desiderium corrigebat non parum concupiscentiam naturalem. Quis dubitare potest, quin Sanctus Joachim & Sancta Anna, qui specialem habuerant revelationem à Sancto Archangelo Gabriele de obtinendâ summâ hæc felicitate, senserint cor suum ardentiori succensum desiderio, quàm omnes simul veteris Testamenti Matres, impertiendi & donandi Matrem DEI mundo.

Et unde oriebatur pium hoc desiderium, nisi ex purissimâ charitate? Intuebatur ibi gloriam DEI, aspiciebant ibi salutem mundi; prævidebant ibi inexhaustum hunc fontem gratiarum, quibus convertendi erant tot milliones peccatorum in mundo, & numerosissimi ex iis coronandi in cælo: Et hic purissimus, quo movebantur, in ipsis erat affectus. Si fidem adhibeas revelationibus Sanctæ Brigittæ adeò ab Ecclesiâ approbatis, invenies ibi, quod ipsa Sanctissima Virgo revelaverit illi Patrem suum, & Matrem suam non habuisse minimum voluptatis corporalis se generando sensum, sed ipsorum animas ad sublimem contemplationem magnorum prodigiorum, quæ infinita misericordia operatuta mox erat in mundo per Incarnationem verbi sui, mirè elevatas, aliud non habuisse objectum, nisi solum & unicum ho-

Richardus à S. Laur. lib. 1. de laud. Virg.

S. Brigitta lib. 1. revolat. c. 9. Sanctissima Virgo revelavit S. Brigittæ, quâ puritate sit concepta.

norem DEI, nec cor ipsorum ar-
fuisse, nisi puro illius amore: Hem!
quis diffitebitur, ita produci de-
buisse Matrem DEI, quæ perma-
nens Virgo data erat mundo
DEUM Hominem per operatio-
nem Spiritus Sancti.

Viator hæc dicens, pronuntia-
bat illa tantâ cum Spiritus Sancti
unctione, ut videretur è labiis
ipsius diffluere gratia, corque
ipsius, quod magis loquebatur,
quàm ipsius lingua, totum colli-
quesieri in dulcedinem: Ipsemet
Sylvius, quamvis non admodum
magnam spiraret devotionem, vi-
debat commotus, totusque im-
mutatus; unde & continere se non
potuit, quia ejusmodi produceret
& ex cordis abundantia eructaret
affectum. O mi DEUS? quàm
verum est, veritates divinas, lon-
gè alterius saporis esse, quàm va-
nitates humanas! Quàm fortuna-
tum me crederem, si majus illa-
rum mihi foret experimentum!
ô quàm modicum mihi hujus est
fidei, hujus spei, hujus divinæ
charitatis, quæ ita abundant in ani-

Veritates
divinæ lon-
gè, aliter
consolantur
cor quàm
vanitates
humane.

mabus beatissimorum parentum
Sanctissimæ Virginis! Video con-
fusus quidquam tam magni in hoc,
ut benè capiam, majorem hæc
non esse felicitatem in præsentia vi-
tâ. Sed Eheu! hoc cur ipsemet
tibi adsciscis Eheu! Non nisi per
te stabit. Nonne præcipua &
quasi essentialis vitæ Christianæ
pars est, exercere se incessanter
in actibus, in effectibus, in ope-
ribus trium harum virtutum Theo-
logicarum, fide, spe & charita-
te? Et occur tanta nobis Christia-
nis est vecordia, nisi quia cordi
nobis non est frequens trium ha-
rum virtutum exercitium? Moz
igitur firmissimè secum statuit illis
deinceps ferventem & assiduam
navare operam; sed an redegerit
in opus, me latet. Interim
viator noster stare voluit promif-
sis à se factis, demonstrando no-
bis, quâ ratione omnes virtutes
conjunctæ simul fuerint in anima-
bus Sancti Joachim & Sanctæ
Annæ, ad disponendum ipsos
dignè, ut sanctissimæ Virgi-
nis essent parentes.

ARGUMENTUM.

*Connubium plurimum Virtutum in animabus San-
cti Joachim & Sanctæ Annæ, fecundos reddiderunt ipsos,
non obstante Corporum suorum sterilitate.*

ARTICULUS V.

Bona exin auguror, dum pro-
nuntiari audio Nomina San-
cti Joachim & Sanctæ An-
næ: Siquidem Joachim idem est,
quod *Elevatio Domini*, & Anna
idem est, quod *gratia*. Connubium